

SADRŽAJ

1. UVOD.....	3
2. RAZRADA TEME.....	3
2.1. Kad ustvari počinje ljudski život?.....	4
2.2. Kolika je vrijednost ljudskog života?.....	4
2.3. Stanovišta ljudskog života.....	5
3. ZAKLJUČAK.....	7
4. LITERATURA.....	8

1. UVOD

Tema mog seminarskog rada je "Izračunavanje vrijednosti ljudskog života". U okviru ove teme ja ću reći šta je to ustvari život, kao i svoje lično mišljenje o vrijednostima života.

2. RAZRADA TEME

2.1. Kad ustvari počinje ljudski život?

Da li je početak našeg života započeo one jedne večeri 9 mjeseci prije našeg rođenja? Da li počinje onog dana kada smo odlučili malo protegnuti svoje ručice i nogice, udarajući mamu iznutra i vičući "tu sam, živ sam!", ili

počinje našim prvim udahom zagađenog zraka? Vrištimo od muke, od šoka kakav je hladan taj vanjski svijet, a svi su oko nas sretni što smo se rodili. Dok mi urlamo nitko nas ne razumije a ono što želimo je: vratite me natrag tamo sam sigurno i zaštićeno mamino malo biće. Samim rođenjem mi krećemo unatrag. Dani su nam odbrajani, zna se prosječan životni vijek, znamo da od tog našeg prvog dana u vanjskom svijetu zapravo počinje prvi dan prema našem umiranju. Idemo prema brojci 1, 10, 20, 50, 70 i dalje je upitno... idemo brojati do smrti. Mi svojim rođenjem počinjemo umirati. Teško za shvatiti i malo ko uopće razmišlja na taj način.

2.2. Kolika je vrijednost ljudskog života?

Čim kažemo kolika je pretpostavljamo da ona nešto košta. Međutim, ljudski život ne vrijedi novaca, dobara, niti izraženog truda, vrijedi on kao sama zamisao života i samog njegovog izvorišta. Vrijedi jer za njega postoji neki plan, neko ostvarenje koje ga očekuje da ga ispuni. On je jedinstven, i nema za njega izražajne vrijednosti.

Tako sam sretna što sam čovjek, ma koliko to možda prepotentno zvučalo. Nekome to možda ne znači ništa, meni znači sve. Ništa nije važno, ništa nije vječno, ali znajući to znam uživati u ovom trenutku i svom životu... Sretna sam što još uvijek imam snage sanjati bajku i ne dopustiti da me dotiču ljudi prljavih ruku, pokvarenih misli... Istina, ponekad me rastuži svijet odraslih, iako i ja pripadam toj kategoriji ljudi. Izgleda kao da su zaboravili svoje snove i ideale u koje su se zaklinjali, sve one naoko patetične stvari, a zapravo jedine i ljudske: iskrenost, ljubav i prijateljstvo. Život nisu neplaćeni računi, lažni statusi ni lažne ljubavi... Život je onaj topli, banalni pogled koji nam daje snagu da pohrlimo u sutra i uživamo u tom osjećaju već danas. Život su osjećaji, iskrenost i bezbrižnost... zato puštam da u meni i dalje živi ono malo veselo, radoznalo, iskreno i razigrano dijete... Živim sada, u ovom trenutku, u ovom trenutku se veselim tome što imam nove prijatelje koji razumiju sve moje vratolomije, radosti, bolove, pa i suze... koji su uz mene kad mi zatrebaju!

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com